

तन, मन, धन र समबन्धको श्रेष्ठ सौदा

आज सर्व खजानाहरूका सागर रतनागर बाबाले आफ्ना बच्चाहरूलाई देखेर मुसकुराइरहनु भएको छ—सर्व खजानाका रतनागर बाबाका सौदागर बच्चाहरू अर्थात् सौदा गर्ने को हौ र कोसँग सौदा गरेको का छौ? परमात्म सौदा दिने वाला र परमात्मासँग सौदा गर्ने अनुहारहरू कति भोला छन् र सौदा कति ठूलो गरेको का छन्! यिनीहरू यति ठूलो सौदा गर्ने सौदागर आत्माहरू हुन्, जुन दुनियाँको समझमा आउन सक्दैन। दुनियाँकाले जुन आत्मालाई निराश, अति गरिब समझेर, असमभव समझेर किनारा गरेको का थिए, यसता कन्याहरू, माताहरू परमात्म-पराप्तिको के अधिकारी बनलान्? भन्थे तर बाबाले पहिला माताहरू, कन्याहरूलाई नै पहिला पहिला यति ठूलो सौदा गर्ने श्रेष्ठ आसामी बनाइदिनु भयो। ज्ञानको कलष पहिला माताहरू, कन्याहरू माथि राख्नु भयो। यज्ञ-माता जगदम्बा निमित्त गरिब कन्यालाई बनाउनु भयो। माताहरूसँग फेरि पनि आफ्नो केही न केही गुप्त सम्पत्ति रहन्छ तर कन्याहरू माताहरू भन्दा पनि गरिब हुन्छन्। त्यसैले बाबाले गरिब भन्दा पनि गरिबलाई पहिला सौदागर बनाउनु भयो र सौदा कति ठूलो गर्नु भयो! जुन गरिब कुमारीबाट ममालाई जगत अम्बा सो धन देवी लक्ष्मी बनाइदिनु भयो! जसलाई आजको दिनसम्म पनि जतिसुकै करोडपति होस् तर लक्ष्मीसँग धन अवश्य मागछन्, पूजा अवश्य गरछन्। रतनागर बाबाले आफ्ना यसता सौदागर बच्चाहरूलाई देखेर हरषित भइरहनु भएको छ। एक जनम् सौदा गर्नाले अनेक जनम् सदा मालामाल र भरपुर हुन्छन्। दुनियाँमा सौदा गर्ने जतिसुकै ठूलो व्यापारी भए पनि उसले केवल धनको सौदा, वस्तुको सौदा गरछ। तर एकै बेहदका बाबा हुन्छन् जसले धनको पनि सौदा गर्नुहुन्छ, मनको पनि सौदा गर्नुहुन्छ, तनको पनि र सदा श्रेष्ठ समबन्धको पनि सौदा गर्नुहुन्छ। यसतो दाता कोही देखे का छौ? तिमीहरूले चारै प्रकारको सौदा गरेको का छौ नि? तन सदा तनदुरुस्त रहन्छ, मन सदा खुशी रहन्छ, धनको भण्डार भरपुर र समबन्धमा निःस्वार्थ सन्ने हुन्छ। र ग्यारेन्टी पनि छ। आजकल पनि जुन मूल्यवान वस्तु हुन्छ त्यसको ग्यारेन्टी दिनछन्। ५ वर्ष, १० वर्षको ग्यारेन्टी दिनछन्, अरू के गरछन्? तर रतनागर बाबाले कति समयको ग्यारेन्टी दिनहुन्छ? अनेक जनम्को ग्यारेन्टी दिनहुन्छ। चारै मध्यमा एकको पनि कमी हुँदैन। चाहे परजाको परजा बनोस् तर उसलाई पनि अनतिम जनसमस्त अर्थात् तरे ताको अनत्यसमस्त पनि यी चारै कुरा मिलन्छन्। यसतो सौदा कहिल्यै गरेको का छौ? अहिले त गर्यौ नि सौदा? पक्का सौदा गर्यौ वा कच्चा? परमात्मासँग कति सस्तो सौदा गरेको का छौ! के दियो, कुनै कामको चीज दियो?

विदे शीहरूले बापदादाको पासमा सदैव दिल बनाएर पठाउँछन्। पत्र पनि दिलको चित्र भित्र लेखेर, उपहार पनि दिलको पठाउँछन्। त्यसैले दिल दियो नि। तर कुनचाहिँ दिल दियो? एक दिल पनि कति टुक्रा भएको थियो। आमा, बुवा, काका, मामा कति लामो लिसट छ? यदि समबन्धको लिसट कलियुगमा निकाल्यौ भने कति लामो लिसट हुन्छ! एउटा समबन्धमा दिल दियो, अरूको वस्तुहरूमा पनि दिल दियो.... त्यसैले दिल लगाउने वस्तुहरू कति भए, व्यक्ति कति भए? सबैमा दिल लगाउन दिललाई नै टुक्रा-टुक्रा गर्यौ। बाबाले अनेक टुक्रा भएको दिललाई एक बनाएर जोड्नु भयो। त्यसैले दियो के र लियो के! र, सौदा गर्ने विधि कति सजिलो छ! से केण्डको सौदा छ नि। “बाबा” शब्द नै विधि हो। एक शब्दको विधि छ, यसमा कति समय लाग्छ? केवल दिलले भन्यौ “बाबा” तब से केण्डमा सौदा भयो। कति सहज विधि छ। यति सस्तो सौदा यो सगमयुग सिवाय अरू कुनै पनि युगमा गर्न सक्दैनौ। त्यसैले आज सौदागरहरूको अनुहार हेरिरहे को थिएँ। दुनियाँको तुलनामा कति भोला-भाला छन्। तर कमाल त यी भोला-भोलाहरूले गरेको का छन्। सौदा गर्नमा त होसियार निकलियो नि। आजका ठूला-ठूला प्रसिद्ध धनवानहरू धन कमाउनको सट्टा धनलाई समहालने समसयामा परिरहे का हुन्छन्। त्यही उलझनमा बाबालाई चिन्ने पनि फुरसत छैन। आफूलाई बचाउनमा, धनलाई बचाउनमा नै समय गएको छ। यदि बादशाह छन् भने पनि चिन्तावाला बादशाह छन् किनकि त्यो पनि कालो धन हो नि,

तयसैले चिन्तावाला बादशाह हुन्छन् र तिमीहरू बाहिरबाट विना कौडीका छौ तर बेफिकर बादशाह छौ, भिखारी भएर पनि बादशाह छौ। सुरु-सुरुमा साइन कसतो गर्थ्यौ? बेगर टू परिन्स। अहिले पनि बादशाह र भविष्यमा पनि बादशाह। आजकलका जो नमबरवन धनवानहरू आसामी छन् तिनीहरूको सामुनने तिम्रा तरेता अनत्यका परजा पनि धेरै धनवान हुन्छन्। आजकलको सख्याको हिसाबले सोच- धन त त्यही हुन्छ र अझै दबेको धन पनि निकलन्छ। तयसैले जति ठूलो सख्या हुन्छ त्यही परमाण धन बाँडिएको हुन्छ। तर त्यहाँ सख्या कति हुन्छ? त्यही हिसाबले हेर्यौ भने कति धन हुन्छ होला! परजालाई पनि अपरापत्त कुनै वस्तु हुँदैन। तयसैले बादशाह भयौ नि। बादशाहको अर्थ यो होइन कि गददिमा बस्नु छ। बादशाह अर्थात् भरपुर, कुनै अपरापत्ति हुँदैन, कमी हुँदैन। तयसैले यसतो सौदा गरिसक्यौ वा गरिरहेका छौ? अथवा अहिले समम सोचिमात्रै रहेका छौ? कहिले काहीँ कुनै दामी चीज ससतो र सजिलै मिल्यो भने अलमलमा परिन्छ नि- थाहा छैन सही हो कि होइन? यसतो अलमलमा त छैनौ नि? किनकि भक्तिमार्गकाले सहजलाई यति मुश्किल बनाएर चक्करमा पारेका छन्, जसकारण आज पनि बाबालाई त्यही रूपमा खोजिरहेका छन्। सानो कुरालाई ठूलो बनाइदिएका छन् तयसैले अलमलमा परिन्छन्। उच्च भनदा उच्च भगवान् र उहाँसँग मिलने विधिहरू पनि लम्बा-चौडा बताइदिएका छन्। त्यही चक्करमा भक्त आतमाहरू पनि सोचमा परेका छन्। भगवान् भक्तिको फल दिन आइसकनु भएको छ तर भक्त आतमाहरू अलमलमा परेको कारणले पात-पातमा पानी दिनमा नै व्यस्त छन्। जतिसुकै तिमीहरूले सन्देश दिए पनि के भन्छन्? यति उच्च भगवान् यति सजिलै आउनु हुन्छ! हुनै सक्दैन, तयसैले बाबा मुस्कुराइरहनु भएको थियो- आजकलका चाहे भक्तिका परसिद्ध, धनका परसिद्ध, चाहे कुनै पनि पेशाका परसिद्ध होऊन् आफ्नै कार्यमा व्यस्त छन्। तर तिमी साधारण आतमाहरूले बाबासँग सौदा गर्थौ। पाण्डवहरूले पक्का सौदा गर्थौ नि? डबल विदे शीहरू सौदा गर्नमा होसियार छन्। सौदा त सबैले गर्थौ तर सबै कुरामा नमबरवार हुन्छ। बाबाले सबैलाई एक समान सर्व खजाना दिनु भएको छ किनकि अखुट सागर हुन्छ। बाबालाई दिनमा नमबरवार दिने आवश्यकता नै हुँदैन।

जसरी आजकलका विनाशकारी आतमाहरूले भन्छन्- विनाशका यति सामाग्री तयार भएका छन् जसले यसता धेरै दुनियाँहरू विनाश हुन सक्छन्। बाबा पनि भन्छन्- बाबासँग पनि यति खजाना छन् जुन सारा विश्वका आतमाहरू तिमीहरू जसतै समझदार बनेर सौदा गरे पनि अखुट छ। जति तिमी ब्राह्मणहरूको सख्या छ, त्यो भनदा अरूपदमगुणा आए पनि लिन सक्छन्। यत्ति अथाह खजाना छ। तर लिनैवाला नमबरवार हुन पुग्छन्। खुल्ला दिलले सौदा गर्ने हिममतवान थोरै मात्रै निकलन्छन्, तयसैले दुई प्रकारका माला पुजिन्छन्। कहाँ अष्ट रत्न र कहाँ १६ हजारमा लासट नमबर। कति अनन्तर भयो! सौदा गर्नमा तिमीहरू एक समान छौ दिनेवाला दाताले पनि एक समान दिनहुन्छ। ज्ञानको खजाना वा शक्तिहरूको खजाना, जुन पनि सगमयुगी खजानाहरू छन्, सबैलाई समान दिइएको छ। कसैलाई सर्वशक्तिहरू दिइयो, कसैलाई एक मात्र शक्ति दिइयो वा कसैलाई एक गुण अथवा कसैलाई सर्वगुण दिइयो- यसतो त अनन्तर गरिएको छैन। सबैको टाइटल एउटै छ- आदि, मध्य, अनत्यको ज्ञानलाई जान्नेवाला तरिकालदर्शी, मास्टर सर्वशक्तिमान्। यसतो त होइन- कसैको सर्वशक्तिमान्, कसैको केवल शक्तिमान् होइन। सबैलाई सर्वगुण सम्पन्न बन्ने देव आत्मा भनिन्छ, गुणमूर्ति भनिन्छ। खजाना सबैसँग छ। एक महिनादेखि पढ्नेहरूले पनि ज्ञानको खजानालाई तयसैगरी वरणन गरिन्छन् जसरी ५० वर्षकाले गरिन्छन्। यदि एक-एक गुणमाथि, शक्तिमाथि भाषण गर्न परेमा धेरै राम्रो भाषण गर्न सक्छन्। बुद्धिमा छ तब गर्न सक्छन्। तयसैले खजाना सबैको पासमा छ बाँकी अनन्तर केमा भयो? नमबरवन सौदागरले खजानालाई स्वपरति मनन गरेर कार्यमा लगाउँछन्। त्यही अनुभवको शक्तिले अनुभवी बनेर अरूलाई बाँड्छन्। कार्यमा लगाउनु अर्थात् खजानालाई बढाउनु। एक हुन्छन् केवल वरणन गर्नेवाला, दोस्रो हुन्छन् मनन गर्नेहरू। मनन गर्नेहरूले जसलाई दिनछन् तिनीहरू स्वयं अनुभवी भएको कारणले अरूलाई पनि अनुभवी बनाउन सक्छन्। वरणन गर्नेहरूले अरूलाई पनि वरणन गर्ने बनाउँछन्। महिमा गरिरहन्छन् तर अनुभवी बन्दैनन्। स्वयं महान बन्दैनन् तर महिमा गर्नेवाला बन्छन्।

तयसैले नमबरवन अर्थात् मनन शक्तिद्वारा खजानाको अनुभवी बनेर अनुभवी बनाउने हरू अर्थात् अरूलाई पनि धनवान बनाउने हरू। यिनीहरूको खजाना बढ्दै जान्छ र समय परमाणु सव्य प्रति र अरू प्रति कार्यमा लगाउनाले सफलता स्वरूप पनि सदा रहन्छन्। केवल वरणन मात्र गर्नेले अरूलाई धनवान बनाउन सक्दैन र सव्य प्रति पनि समय परमाणु जुन शक्ति, जुन गुण, जुन ज्ञानको कुरा पर्योग गर्नु पर्ने हो, त्यो समयमा गर्न सक्दैनन्, तयसैले खजानाले भरपूर स्वरूप, सुखदाता भएको अनुभव गर्न सक्दैनन्। धन भएर पनि धनको सुख लिन सक्दैनन्। शक्ति भएर पनि समयमा शक्तिद्वारा सफलता पाउन सक्दैनन्। गुण भएर पनि समयमा त्यो गुणलाई पर्योग गर्न सक्दैनन्। केवल वरणन गर्न सक्छन्। धन सबैसँग छ तर धनको सुख समयमा पर्योग गर्यो भने अनुभव हुन्छ। जसरी आजकलको समयमा पनि कुनै-कुनै विनाशी धनवानको पासमा धन हुन्छ, अलमारीमा हुन्छ वा तकियाको तल हुन्छ, न सव्य कार्यमा लगाउँछन् अरूलाई लगाउन दिनछन्। न सव्य लाभ लिनछन्, न अरूलाई लाभ लिन दिनछन्। तयसैले धन भएर पनि सुख लिएनन्। तक्रियाको तल नै रहन्छ, सव्य जान्छन्। तयसैले यो वरणन गर्ने हरू अर्थात् पर्योग नगर्ने हरू तयसता सदा गरिब देखिन्छन्। यो धन पनि यदि सव्य प्रति वा अरू प्रति समय परमाणु पर्योग गर्दैनन् र केवल वृद्धिमा राख्छन् भने न सव्य अविनाशी धनको नशामा, खुशीमा रहन सक्छन्, न अरूलाई दिन सक्छन्। सदा के गर्ने, कसरी गर्ने ... यही विधिले चलि रहन्छन्, तयसैले दुई प्रकारका माला हुन्छन्। एउटा मनन गर्नेहरूको र अरूको केवल वरणन गर्नेहरूको हुन्छ। अब कुनचाहिँ सौदागर हो? नमबरवन वा दोस्रो नमबरवाला? यो खजानाको शर्त हो- जति अरूलाई दिनछौ, जति कार्यमा लगाउँछौ तयति बढ्छ। वृद्धि हुने यो विधि हो। यसरी विधिलाई पर्योग नगर्नाले सव्यमा पनि वृद्धि हुँदैन र अरूको सेवामा पनि वृद्धि हुँदैन। सख्याको वृद्धि गरिरहेका छैनौ, समपन्न बनाउन वृद्धि गरिरहेका छौ। कति विद्यार्थीहरू सख्यामा गनिन्छन् र अहिले समपन्न पनि भनिरहन्छन्- अझै समझमा आउँदैन योग के हो? बाबालाई कसरी याद गर्ने? अझै शक्ति छैन आदि। तयसैले विद्यार्थीको लाइनमा त छन, रजिस्ट्रमा नाम छ तर धनवान त बनेनन्। मागिरहन्छन्। कहिले कुनै टिचरसँग गएर भन्छन्- मदत गर्नुहोस्, कहिले बाबासँग रूहरिहान गरिन्छन्- मदत दिनुहोस् अर्थात् भरपूर त भएनन्। जसले सव्य प्रति मनन शक्तिद्वारा धनलाई बढाउँछ उसले अरूलाई पनि धनमा अगाडि बढाउन सक्छ। मनन शक्ति अर्थात् धनलाई बढाउनु। अब धनवानको खुशी, धनवानको सुख अनुभव गर्नु छ। बुझ्यौ? मनन शक्तिको महत्त्व धेरै छ। पहिला पनि थोरै इशारामा सुनाएको थिएँ। अरू पनि मनन शक्तिको महत्त्व पछि सुनाउँला। चेक गर्ने काम दिँदै गरिन्छ। रिजल्ट भए पछि फेरि तिमीहरूले भनौला- मलाई त थाहा भएन, यो कुरा त बापदादाले भननु भएको थिएन, तयसैले सधैं सुनाइरहन्छ। चेक गर्नु अर्थात् चेनज गर्नु। अच्छा!

सर्वश्रेष्ठ सौदागर आत्माहरूलाई, सदा सर्व खजानालाई समय परमाणु कार्यमा लगाउने महान विशाल वृद्धिवान बच्चाहरूलाई, समपन्न अनुभव गरेर सदा सव्यलाई र सबैलाई अनुभवी बनाउने अनुभवका अधिकारी बच्चाहरूलाई सर्वशक्तिमान् बापदादाको याद-प्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

ईसटरन जोनका भाइ बहिनीहरूसँग अव्यक्त बापदादाको भेटघाट :-

ईसटबाट सूर्य उदय हुन्छ नि। तयसैले ईसटरन जोन अर्थात् सदा ज्ञान सूर्य उदय छँदै छ। ईसटरनका अर्थात् ज्ञान सूर्यको प्रकाशद्वारा हरेक आत्मालाई उज्यालोमा ल्याउने, अनधिकार समाप्त गर्ने हरू। सूर्यको काम हो अनधिकारलाई खतम गर्नु। तयसैले तिमीहरू सबै मास्टर ज्ञान सूर्य अर्थात् चारैतिरको अज्ञान अंधारो समाप्त गर्ने वाला हो नि। सबै यस सेवामा व्यस्त रहन्छौ वा आफ्नै प्रवृत्तिको परिस্থितिको झमेलामा फँसिरहन्छौ? सूर्यको काम हो उज्यालो दिने कार्यमा व्यस्त रहनु। चाहे प्रवृत्तिमा, चाहे कुनै पनि व्यवहारमा होऊ, चाहे कुनै पनि परिस্থिति सामुन आओस् तर सूर्य उज्यालो दिने कार्य विना रहन सक्दैन। तयसतै तिमीहरू मास्टर ज्ञान सूर्य हो वा कहिलेकाहीँ अलमलमा पर्छौ? पहिलो कर्तव्य हो- ज्ञानको उज्यालो दिनु। जब यो

समृद्धिमा रहन्छ परमार्थद्वारा व्यवहार र परिवार दुवैलाई श्रेष्ठ बनाउनु छ तब यो सेवा सवतः हुन्छ । जहाँ परमार्थ हुन्छ त्यहाँ व्यवहार सिद्ध र सहज हुन्छ । परमार्थको भावनाले परिवारमा पनि सच्चा प्यार, एकता सवतः नै आउँछ । त्यसैले परिवार पनि श्रेष्ठ र व्यवहार पनि श्रेष्ठ । परमार्थले व्यवहारबाट किनारा गराउँदैन, अझै परमार्थ-कार्यमा व्यस्त रहनाले परिवार र व्यवहारमा सहारा मिलन्छ । त्यसैले परमार्थमा सदा अगाडि बढ्दै जाऊ । नेपालको निशानीमा पनि सूर्य देख्नु छैन । त्यसो त राजाहरूमा सूर्यवंशी राजाहरू प्रसिद्ध र श्रेष्ठ मानिन्छन् । त्यसैले तिमीहरू पनि मास्टर ज्ञान सूर्य सबैलाई उज्यालो दिने वाला हो । अचछा ।

वरदान:- सगमयुगमा हरेक कर्म कलाको रूपमा गर्ने वाला १६ कला सम्पन्न भव सगमयुग विशेष कर्म रूपी कला देख्नुने युग हो । जसको हरेक कर्म कलाको रूपमा हुन्छ, तिनीहरूको हरेक कर्म वा गुणको गायन हुन्छ । १६ कला सम्पन्न अर्थात् हर चलन सम्पूर्ण कलाको रूपमा देखियोस्- यही सम्पूर्ण अवस्थाको निशानी हो । जसरी साकारको बोल्ने, हिँड्ने ... सबै कार्यमा विशेषता देख्यौ, त्यो कला भयो । उठ्ने, बस्ने कला, हेर्ने कला, हिँड्ने कला थियो । सबैमा न्यारापन र विशेषता थियो । त्यसैले बाबाको अनुसरण गरेर १६ कला सम्पन्न बन ।

सलोगन:- शक्तिशाली उही हो, जसले तुरुन्तै पहिचान गरेर निर्णय गरछ ।